

[Finansministeren.]

mig, er forkert formuleret, og jeg må straks alvorligt bebrejde det ærede medlem, at han tillægger mig en handling, jeg ikke har begået, nemlig at jeg i mit svar til ham af 9. september skulle have givet en fejlagtig vurdering af finansernes stilling i 1965-66. Jeg sagde i svarets indledning følgende — jeg citerer — :

„Det er ikke muligt på nærværende tidspunkt at give præcise skøn for statens udgifter og indtægter i finansåret 1965-66, dertil er der endnu alt for mange usikre faktorer og uafklarede spørgsmål. En række af disse må regeringen tage stilling til, når den i løbet af oktober og november udarbejder finanslovforslaget, som skal fremsættes i folketinget inden udgangen af november. Andre meget væsentlige spørgsmål vil ikke kunne besvares før i løbet af foråret; det gælder f. eks. det kommende års lønniveau, størrelsen og arten af statens støtte til landbruget og omfanget af statens bygge- og anlægsudgifter.“

Af denne indledning fremgik det tydeligt, at mit svar ikke gjorde fordring på at være et skøn over eller en vurdering af statsfinanserne i 1965-66, simpelt hen fordi mange meget væsentlige forhold endnu var uafklarede og et skøn af blot nogenlunde sikkerhed derfor ikke lod sig opstille — adskillige af disse forhold er i øvrigt endnu uafklarede — men de forhold, hvorom det var muligt at angive en omtrentlig talstørrelse, blev nævnt, nemlig at der på budgettets store, lovbestemte udgiftsposter ville blive en stigning på omkring $\frac{1}{2}$ milliard kr., at det ville koste ca. 200 mill. kr., hvis januarpristallet udløste en dyrtidsportion, og at uændrede skatte- og afgiftssatser ville medføre en stigning i statens indtægter af en størrelsesorden omkring 1 milliard kr.

Disse oplysninger var på det givne grundlag rigtige, og de holdet stort set endnu. Det fremgik helt klart af svaret, at oplysningerne ikke var fuldstændige og ikke kunne tages som et fuldstændigt skøn. Det kan allerede ses af den indledning, jeg lige citerede, og det fremgår yderligere af andre formuleringer, f. eks. — jeg citerer igen — :

„Alene på budgettets store lovbestemte udgiftsposter, hvorunder især kan næv-

nes folke- og invalidepension m. v., tilskud til folkeskolen, sygehusene og de kommunale vejudgifter, må påregnes en udgiftsstigning på omkring $\frac{1}{2}$ milliard kroner.“

Denne formulering siger ganske klart, at når der alene på disse områder er en stigning på $\frac{1}{2}$ milliard kr., må der altså være andre stigninger; der må være andre stigninger end den halve milliard kr. og de 200 mill. kr. til dyrtidsreguleringen. Det er imidlertid helt urimeligt at forlange, at jeg skulle angive konkrete tal for udgiftsstigninger, hvis endelige størrelse først kunne fastlægges efter forhandlinger i regeringen, og udgiftsstigninger, som måtte bero på forhandlinger med tjenestemændene, på forårets overenskomstsituation og på fastlæggelsen af landbrugsstøtten for det kommende år.

Jeg må derfor afvise påstanden om, at jeg skulle have givet en fejlagtig vurdering, og jeg må beklage, at det ærede medlem har bragt denne påstand til torvs. Jeg må måske føje en beklagelse til over, at der åbenbart breder sig en svigtende evne til at læse indenad.

Poul Møller: Jeg tror, at udtrykkevnen skal man først og fremmest hæfte sig ved, og det er i hvert fald ganske klart, at på den måde, den højtærede finansminister udtrykte sig den 9. september, var der andre end mig, der fik det indtryk, at statsfinansernes stilling ville være af en sådan karakter, at ministeren ikke af den grund skulle søge gennemført afgifts- eller skatteforhøjelser. Jeg kan her henvise til ministerens egen presse, hvoraf det fremgik, at der var balance på statsregnskabet for 1965-66.

Det er imidlertid ikke her spørgsmålet om, hvem der kan opfatte, og hvem der kan udtrykke sig. At finansministeren ikke har udtrykt sig klart, får være sin sag; men at vurderingen ikke har været rigtig, er en helt anden side af sagen. Vurderingen har vist sig ikke at være rigtig. Jeg ved godt, at den højtærede finansminister nu siger, at han slet ikke vurderede. Det var det, den højtærede minister blev bedt om, men det gjorde han altså ikke, siger han. Men havde den højtærede finansminister da slet ikke den 9. september i år nogen